

Gespot: Kris D'hondt

Kris is vrijwilliger bij NP Jabbeke. We leren hem graag beter kennen.

Hallo Kris, vertel ons eens iets over jezelf?

Ik ben 75 jaar geleden thuis in Jabbeke geboren als negende in een warm gezin van 12 kinderen. Ik werkte als gezinsbegeleider in de jeugdzorg tot mijn zestigste. Linda en ik zijn 50 jaar getrouwd en onze kinderen zijn als veertigers in de fleur van hun leven. Maarten leeft zich uit in de Kempen met 2000 schapen (zie kempvzw.be). Jeroen geniet van zijn paradijselijk stekje op de flank van de Leberg en we supporteren voor onze zingende Sarah. Twee schoondochters en 5 kleinkinderen maken de familiefoto compleet. We wonen in Jabbeke in een heel mooie en groene omgeving en op een stap van het Maskobos. Buiten Natuurpunt heb ik mijn handen graag vol met onze boomgaard met houtkant. Er zijn de schapen en de kippen hebben de vrije loop.

Wanneer en hoe ben je bij Natuurpunt terecht gekomen?

Lang voor Natuurpunt was er in Jabbeke 'de Bloeiende Bieze' met pioniers zoals Boude-wijn Degraeve en de onlangs overleden Gabriël Seynhaeve. Onze zoon Maarten werd be-stuurslid van NP Jabbe-ke. Toen hij verhuisde naar Mol werd ik ge-vraagd zijn plaats in te nemen én voorzitter te worden. Een oudere in

ruil voor een jongere, de omgekeerde wereld. Na een jaar 'stage' bleef ik 12 jaar voorzitter tot Joeri Van Bijlen overnam in 2020. Het was goed geweest en het was tijd voor frisse ideeën en voor mensen die mee zijn met de digitale evolutie.

Intussen waren vrijwilligers van Natuurpunt Jabbeke, de Zilvervossen genoemd, een begrip geworden. Sinds het verwerven van het Maskobos in 2000 werkten we eenmaal per maand op zaterdagvoormiddag in het bos. Maar dat was niet genoeg en – met alle respect - te amateuristisch. Nu werken we van september tot eind maart (bijna) wekelijks op dinsdagvoormiddag zowel in het Maskobos als in het Rode Dopheidereservaat. De vorige jaren hebben we er een 10-tal hectare bebost met de hulp van zeer veel mensen. Nog spectaculairder vond ik het opruimen van aangekochte percelen in de Boekhoutestraat: de afbraak van meerdere chalets en koterijen, het wegnemen van een paar honderd meter afsluitingen met betonnen prikkel- en andere draad, betonnen palen en platen, ingegraven regentonnen en ontelbare plastic en glazen flessen en andere rommel uit de grond halen. Het ontmantelen van 3 caravans die door de bomen het bos niet meer uit konden, was misschien wel de kers op de taart. Het was er aan te zien dat de vorige eigenaars er ooit van hun plekje genoten en er elk op hun manier iets knus van maakten. Het leek er op dat de bewoners tot hun laatste snik waren gebleven en dat hun kinderen, er, behalve een heerlijke kindertijd, verder niets meer aan hadden.

Wegens gebrek aan kandidaten ging ik naar de vergaderingen van de West-Vlaamse Milieufederatie en van NP BOM. Voor Natuurpunt zit ik nog steeds in het bestuur van de Bosgroep Houtland en ik ben gids in het Vloethemveld.

Dat is veel en als vrijwilliger is het belangrijk om een evenwicht te vinden en je grenzen te bewaken. En dat is moeilijk. Zeker als bestuurslid wil/moet je op de hoogte zijn van wat er leeft in de vereniging maar je kan/wil/moet niet overal bij zijn.

Wat doe je zoal in je vrije tijd?

Ik heb een zwak voor mooie landschappen, voor bomen en bossen. Ik werk ook graag in het hout. We hebben hout genoeg aan ons zelf om onze lage-energiewoning met een massakachel te verwarmen. Ik verwarm me al bij het zagen en splijten met de bijl. Boeken lezen deed ik vooral in de coronatijd. 'Wat bomen ons leren' van Valerie Trouet, kan ik aanraden. Eén namiddag per week ga ik tekenen. Heerlijk is dat om als beginnening samen met 5 geoefenden creatief te zijn. En er is nog plaats voor twee liefhebbers. De koers en het voetbal boeien me, maar ik blijf kritisch.

Wat is je favoriete manier van reizen?

Onze fiets is onze tweede auto. Reizen met de fiets en overnachten bij 'Vrienden op de Fiets' is een ervaring die ik kan aanraden. We dragen ons steentje bij voor de activiteiten in onze buurt waar het fijn is om te wonen.

Wil je nog iets kwijt aan onze vrijwilligers?

Je doet het voor de Natuur en je hebt de kameraadschap.

Bedankt voor je jarenlange inzet, Kris! We wensen je nog even plezier!